

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 24. januar 2011

Under henvisning til Folketingets Kommunaludvalgs brev af 5. januar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 56 (KOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Prehn (S)

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

LSP/ J.nr. 2010-250

Spørgsmål nr. 56:

"Kan ministrene redegøre for, om der er andre kommuner, hvor man er nødt til at omgås dagtilbudslovens paragraf 71. Stk. 2, hvoraf det fremgår, at forældrenes egenbetaling maksimalt må udgøre 20 procent af de budgetterede bruttoudgifter for børns ophold i klubber, og i stedet fastsætter forældrenes egenbetaling for ophold i klubtilbud efter ungdomsskoleloven paragraf 3. Stk. 4, der fastlægger, at klubtilbud skal gennemføres på samme økonomiske vilkår som tilsvarende virksomhed i folkeoplysningsloven, hvor det fremgår, at kommunen selv bestemmer tilskuddets størrelse med det til følge, at forældrene i Stevns kommune skal betale 500 kroner mere om måneden for klubtilbud end de burde jævnfør dagtilbudslovens paragraf 71. Stk. 2. Dette skal ses i lyset af, at tal fra BUPL viser, at i alt 21 kommunerne skal spare op imod eller over 5 procent på deres bruttoudgifter til børne- og ungeområdet, hvoriblandt flere kommuner skal spare mellem 10 og 15 procent."

Svar:

Jeg skal indledningsvist oplyse, at jeg også besvarer spørgsmålet på vegne af indenrigs- og sundhedsministeren, da dagtilbudsloven hører under Socialministeriets område.

Jeg kan oplyse, at kommunerne har ansvar for og er forpligtet til at tilrettelægge klubtilbudsstrukturen efter de lokale behov i den enkelte kommune. Det betyder, at Stevns Kommune for at leve op til deres forsyningsforpligtelse i forhold til klubtilbud kan vælge at anvende anden lovgivning end dagtilbudsloven såsom f.eks. ungdomsskoleloven eller folkeoplysningsloven.

Der er derfor variation i den måde, hvorpå kommunerne opfylder forsyningsforpligtelsen på klubområdet. Nogle kommuner anvender dagtilbudsloven, andre anvender ungdomsskoleloven, og der er kommuner, som anvender folkeoplysningsloven.

Jeg henviser herudover til mit svar på KOU alm. del. nr. 55.

Benedikte Kiær

/ Christina Barfoed-Høj